

ЗАКОН ЗА НАРОДНОТО ЗДРАВЕ

Чл. 36. (1) (Изм. - ДВ, 15 от 1991 г.) Болните от венерически заболявания, лепра и други здравни болести, посочени в правилника за прилагане на закона, подлежат на задължително лечение в публично здравно заведение.

Чл. 36а. (Нов - ДВ, бр. 89 от 1988 г., изм., бр. 15 от 1991 г., бр. 12 ат 1997 г.)

(1) На изследване в публично здравно заведение за заразеност с вируса на синдрома на придобита имунна недостатъчност (СПИН) подлежат чужди граждани и лица без гражданство, които пребивават в Република България, при условия и по ред, определени в практиката за прилагане на закона.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 15 от 1991 г., бр. 12 от 1997 г.) На задължително лечение в публично здравно заведение, постановено по съдебен ред, подлежат и болни от шизофрения, параноя, циклофрения, епилепсия, от сенилни, пресенилни, травми, съдови и органично-мозъчни психични разстройства, от инфекциозни, соматогенни, психогенни и интоксикационни психози, от олигофрения и тежка психопатия, които поради заболяването си могат да извършат престъпления от значителна обществена опасност или представляват опасност за близките си или за околните, или застрашават сериозно здравето си.

ПРАВИЛНИК ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ЗАКОНА ЗА НАРОДНОТО ЗДРАВЕ

Чл. 53. (Изм. - бр. 65 от 1994 г.) (1) На задължителна изолация и лечение в болнично заведение по чл. 36, ал. 1 от закона подлежат болните от следните заразни болести: амевна дизентерия, антракс, бруцелоза, ботулизъм, бяс, вирусен хепатит, дифтерия, менингит, енцефалит, жълта треска, коремен тиф, паратифозни заболявания, лептоспирози, малария, орнитоза, петнист тиф, възвратен тиф, полиомиелит, сап, тетанус, туларемия, хеморагични трески, холера, чума, шап и мелиоидоза.

(2) На задължителна изолация и лечение в домашна обстановка или в болнично заведение по епидемични, социални и клинични показания подлежат болни от брусница, бактериална дизентерия, епидемичен паротит, колиентерити, лаймска болест, лещенка, ку-треска, салмонелоза и скарлатина.

Чл. 53а. (Нов - ДВ, бр. 101 от 1989 г., изм., бр. 65 от 1994 г.) (1) Болните от Синдрома на придобита имунна недостатъчност (СПИН) подлежат на задължително лечение в инфекциозни клиники и отделения по нареждане на медицинския директор на съответното здравно заведение.

Чл. 54. (1) Всички новооткрити болести от белодробна туберкулоза във фаза на разпадане и всички болни от кавернозна туберкулоза се настаняват незабавно и задължително на лечение в стационарни противотуберкулозни заведения. Престоят им в тези заведения продължава до трайно обезбациляване и стабилизиране на състоянието на болните.

(2) Туберкулозно болните се изпращат на задължително лечение в противотуберкулозните диспансери и болници.